

Vrijdag 4 januari 1918 – ochtendeditie

Burgemeester Max.

Een Belgische priester, die gedurende drie jaar in Duitsland geïnterneerd is geweest en thans naar Zwitserland is overgebracht, vertelt in de XXe Siècle van Adolphe Max, de moedige burgemeester van Brussel, die, gelijk men weet in Duitsland gevangen gehouden wordt. De Belgische geestelijke heeft zich te Celle-Schloss met burgemeester Max kunnen onderhouden. De Duitsers doen hun uiterste best, vertelt hij, Max afgezonderd te houden. Geen Belg mag hem naderen; alles wat hem het Belgische vaderland in herinnering kan brengen, wordt verboden. Op het einde van 1916 heeft een krijgsraad Max veroordeeld om voor zogenaamde overtredingen in een nauwe sombere cel van de militaire gevangenis te Berlijn te boeten en de 29^e november van dit jaar schreef “de gedetineerde Adolphe Max, Zellengefangnis Moabit, Lehrterstrasse 3” aan zijn vriend: ... Het vonnis, dat in mijn voordeel is uitgesproken, en waarover ik u in mijn laatste kaart gesproken heb, heeft het einde van mijn opsluiting in de militaire gevangenis ten gevolge gehad. Maar als gevolg van gebeurtenissen, die tot november 1915 teruggaan, bleef ik nog een boete van 500 mark schuldig aan de burgerlijke justitie. Om principiële redenen heb ik besloten niet vrijwillig in de betaling van deze boete toe te stemmen en er de voorkeur aan gegeven de subsidiaire straf, nl. 50 dagen gevangenisstraf te ondergaan. Om die straf te ondergaan bevind ik mij thans in bovenvermelde gevangenis. Ik ben hier de 20^e van deze maand gekomen en zal de 9^e de gevangenis verlaten.

De Temps brengt burgemeester Max in een geestdriftig artikel hulde voor zijn prachtig gedrag. Het blad laakt het optreden van de Duitse overheid tegen de burgemeester van Brussel. Hier als in alle dingen, zegt de Temps, kenschetst het gebrek aan psychologische zin van de

Duitsers een politiek van algehele miskenning der zedelijke krachten. Hun verbittering tegen de burgemeester van Brussel heeft deze in de ogen van een hele natie buitengewoon vergroot, heeft aan al zijn daden de waarde van een duidelijk voorbeeld gegeven. Aldus heeft de Duitse haat een nieuwe kracht geschapen, die zich zegevierend stelt tegenover de overheersing van de Pruisische geest. Hij heeft een held geschapen.

Vrijdag 4 januari 1918 – avondeditie

Londen, 3 januari. Het vijandelijk geschut is in de buurt van Zonnebeke aan de gang geweest.

Het Spaans-Nederlands comité te Brussel.

Men schrijft ons uit Brussel:

Vrijdag jl. heeft het gemeentebestuur van Brussel de leden van het Spaans-Nederlands comité voor de levensmiddelenvoorziening in België en in Noord-Frankrijk, in het stadhuis een ontvangst bereid. De leden van het comité waren uit de verst afgelegen etappegebieden samengekomen om voor enige uren hun moeilijke taak en hun missie, zo vol toewijding, te onderbreken en van de bekoring te genieten, welke er van een bezoek aan het stadhuis van de Belgische hoofdstad uitgaat. De eerste keer, sedert de oprichting van het Spaans-Nederlands comité hebben de leden gemeend zich enige ogenblikken van ontspanning te mogen gunnen.

De heer Steens, die de functie van burgemeester van Brussel waarneemt, alsmede de wethouders, hebben de leden van het comité met een hartelijkheid ontvangen, waarbij de gevoelens van dankbaarheid van het gehele land tot uiting kwamen jegens hen, die

de broederlijke missie hebben willen aanvaarden om de Belgische bevolking te steunen te midden van de moeilijkheden van het ogenblik.

Markies de Villalobar, Spaans gezant en de heer van Vollenhoven, minister-resident van Nederland, beschermheren van het comité, woonden de ontvangst bij, evenals de heren G. C. W. Langenbergh en P. Saura, directeurs van het Spaans-Nederlands comité; de heren Baetens en Jenssen, gedelegeerden van de Commission for Relief in Belgium en alle Nederlandse en Spaanse vertegenwoordigers.

Na een uiterst vriendelijk welkomstwoord van de heer Steens, heeft de heer Desmarez, archivaris van de stad, over het verleden van Brussel en van België verhaald. Hierna werd te thee geserveerd en hadden de Brusselse autoriteiten gelegenheid om de dankbaarheid van alle Belgen jegens de Spaanse en Nederlandse gedelegeerden te uiten.